

Μέρες Γιορτώ ν, μέρες που α-νήκουν πρώ τα από όλα στα παιδιά, στα χαρούμενα παιδικά μάτια, στα χαμόγελα που ζωγ-ραφίζουν τα δώ ρα και η αγάπη στα πρόσωπα των...

μικρώ ν μας φίλων. Οι σκέψεις μας, όμως, στρέφονται ακόμη περισσότερο σε εκείνα τα παιδιά που βρίσκονται σε ανάγκη. Είτε βρίσκονται κοντά μας....είτε μακρύτερα. Στα παιδιά εκείνα που η συγκυρία, η κακοδαιμονία, αλλά και οι ευθύνες των ισχυρώ ν, όχι μόνον δεν τα ευνόησαν, αλλά τα καταδίκασαν σε άδικες και άθλιες συνθήκες φυσικής και συναισθηματικής αποστέρησης, βίας, κατατρεγμού και αρρώ στιας. Παιδιά όπως εκείνα που συνάντησα και στα οποία προσέφερα, ως γιατρός, το ελάχιστο της δικής μου κλινικής συνεισφοράς, στο Νοσοκομείο του Αγίου Φραγκίσκου, στην Ιφακάρ της Τανζανίας, όταν, το καλοκαίρι του 2009, βρέθηκα στην Αφρική, συμμετέχοντας στις δραστηριότητες των Γιατρώ ν του Κόσμου, στο πλαίσιο των Μεταπτυχιακώ ν μου Σπουδώ ν στη Διεθνή Ιατρική και τη Διαχείριση κρίσεων Υγείας.

Η Τανζανία, ευτυχώ ς, δεν μαστίζεται - ούτε τώ ρα, ούτε κατά το πρόσφατο παρελθόν- από πολεμικές συγκρούσεις. Υποδέχεται, όμως, τα θύματα των εμπόλεμων συρράξεων -συχνά εμφύλιων- που εμπλέκουν γειτονικά της κράτη, με αποτέλεσμα την ακόμη μεγαλύτερη επιβάρυνση των δυσχερώ ν

κοινωνικοοικονομικώ ν συνθηκώ ν της χώ ρας. Συρράξεις που, δυστυχώ ς, αποτελούν ακόμη τον κανόνα για τις χώ ρες του λεγόμενου Τρίτου Κόσμου.

Μέρες Γιορτώ ν και σε λίγο θα αρχίσουν, πάλι, να δημοσιεύονται τα εορταστικά μηνύματα, από παγκόσμιους και εθνικούς ηγέτες. Σε έναν κόσμο που παραμένει αφιλόξενος για τις αξίες της ανθρωπιάς και της αλληλεγγύης. Σε έναν κόσμο που παραμένει ξένος για την αθωότητα και την καθαρότητα της παιδικής ψυχής, λες και ο μικρός Χριστός δεν ήταν και ο ίδιος θύμα κατατρεγμού και παιδικής προσφυγιάς. Όπως χιλιάδες παιδιά της Αφρικής, της Ασίας και των υπανάπτυκτων χωρώ ν εν γένει. Ανάμεσά τους και τα παιδιά της Υεμένης που βομβαρδίστηκαν από την

Κυβέρνηση της Σαουδικής Αραβίας και των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων. Και όπως προέκυψε από στοιχεία που είδαν πρόσφατα το φως της δημοσιότητας, βομβαρδίστηκαν και με ελληνικής προελεύσεως βόμβες.

Αυτές οι Άγιες Ημέρες και τα μηνύματά τους δεν προσφέρονται για πολιτική εκμετάλλευση. Δεν μπορώ, όμως, να μην σταθώ στα γεγονότα της πρόσφατης επικαιρότητας που υποδηλώνουν πως τον Μάιο του 2015 -την ώρα δηλαδή της κορύφωσης της «περήφανης διαπραγμάτευσης» που καταδίκασε τη χώρα μας στο αχρείαστο 3ο Μνημόνιο και στις εξ αυτού ασφυκτικές και αναίτιες οικονομικές θυσίες του λαού μας- η Κυβέρνηση των κυρίων Τσίπρα - Καμμένου, πούλησε κρυφά 1.000 ελληνικές βόμβες στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν για το βομβαρδισμό της Υεμένης.

Ο κ. Υπουργός Εθνικής Αμύνης μπέρδεψε, ως φαίνεται, τον ρόλο του Υπουργού Άμυνας με αυτόν του πλασιέ οπλικών συστημάτων. Και ο κ. Τσίπρας, αιχμάλωτος του κ. Καμμένου, σύρθηκε -προσφάτως- να καλύψει τον Υπουργό του που έφτασε στο σημείο να εξαπατά τη Βουλή και να υποβάλλει ακόμη και πλαστά έγγραφα για να υπερασπιστεί την επιλογή του για τη συμφωνία πώλησης των 300.000 βλημάτων στον λαθρέμπορο Παπαδόπουλο, παρακάμπτοντας το νόμο που απαγορεύει τους μεσάζοντες σε διακρατικές συμφωνίες, με τελικό αποδέκτη τη Σαουδαραβική Κυβέρνηση, ή μήπως τον ISIS; Γιατί κανένας δεν αναρωτήθηκε ούτε που θα κατέληγαν, ούτε εναντίον ποιων -και πιθανώς εναντίον ποιων παιδιών- θα στρέφονταν αυτά τα όπλα.

Τα τελευταία, ελάχιστα συνάδουν με το πνεύμα των εορτών και των Χριστουγέννων. Όμως τα Χριστούγεννα δεν είναι μόνον Εορτή της Αγάπης, μα και της Αλήθειας και της Δικαιοσύνης. και όπως έγραψε και ο Βάρναλης στο επίκαιρο -τέτοιες ημέρες- διήγημά του "Τα Χριστούγεννα του Παπαδιαμάντη",,,, "Και ήλθεν ο Χριστός με το τεθλιμένον πρόσωπον, η Παναγία η Γλυκοφιλούσα με το λευκόν και ένθεον βρέφος της, ο Άγιος Στυλιανός, ο φίλος και φρουρός των νηπίων..."

Χρίστος Χ. Λιάπης MD, MSc, PhD
Ψυχίατρος - Διδάκτωρ Παν/μίου Αθηνών